

Věstník ministerstva sociální péče.

Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Péče o mládež a osoby, odkázané na veřejnou pomoc.

Mezinárodní úmluva o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování.

Jménem republiky Československé.

Jménem republiky Československé, Albanie, Německa, Rakouska, Brazílie, říše Britské (s Uníí jihoafrickou, Novým Zélandem, Indií a svob. státem Irským), Bulharska, Číny, Kolumbie, Costa-Riky, Kuby, Dánska, Španělska, Finska, Francie, Řecka, Haity, Hondurasu, Maďarska, Itálie, Japonska, Lotyšska, Litvy, Lucemburska, Monaka, Panamy, Nizozemí, Persie, Polska (s Gdanskem), Portugalska, Rumunska, Salvadoru, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Siamu, Švýcar, Turecka a Uruguaye, byla sjednána tato úmluva:

Mezinárodní úmluva o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování,

vyložená k podpisu v Ženevě od 12. září 1923 do 31. března 1924.

Albanie, Německo, Rakousko, Belgie, Brazílie, Říše Britská (s Uníí jihoafrickou, Novým Zélandem, Indií a svob. státem Irským), Bulharsko, Čína, Kolumbie, Costa-Rica, Kuba, Dánsko, Španělsko, Finsko, Francie, Řecko, Haiti, Honduras, Maďarsko, Itálie, Japonsko, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Monaco, Panama, Nizozemí, Persie, Polsko (s Gdanskem), Portugalsko, Rumunsko, Salvador, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Siam, Švýcarský, Československo, Turecko a Uruguay,

stejně si přejíce učiniti co nejúčinnějším potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování, a přijavše pozvání vlády republiky francouzské k účasti na konferenci, svolané na 31. srpen 1923 do Ženevy pod patronancí Společnosti Národů za účelem zkoumání návrhu úmluvy vypracovaného v r. 1910, jakož i poznámek formulovaných různými státy a konečně za účelem vypracování a podepsání definitivního textu úmluvy, jmenovaly svými zmocněnci k tomuto cíli:

President Nejvyšší Rady albánské: pana B. Blinishti, ředitele albánského sekretariátu při Společnosti Národů;

President Německé říše: pana Gottfrieda Aschmanna, legačního radu, pověřeného vedením německého konsulátu v Ženevě;

President republiky Rakouské: pana Emericha Pflügla, ministra residenta, zástupce spolkové rady u Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Belgický: pana Maurice Dullaerta, delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Spojených Států Brasilských: pana Dra Afranto de Mello Franco, předsedu brasilské delegace na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Spojeného Království Velké Britanie a Irska i britských zámořských dominií, císař Indický: Sira Archibalda B o d k i n a, vrchního veřejného žalobce, delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování; pana S. W. Harrise, C. B., C. V. O., technického poradce britské delegace při zmíněné konferenci; a za Unii Jihoafrickou: Velectihodného Lorda P a r m o o r a, zástupce Britské říše v Radě Společnosti Národů; za dominion Nový Zéland: Ctihodného Sira Jamesa A l l e n a, K. C. B., vysokého komisaře pro Nový Zéland ve Spojeném Království; za Indii: Sira Prabhashankara D. P a t t a n i, K. C. I. E.; za Svobodný Stát Irský: pana Michaela M a c W h i t e, zástupce Svobodného Státu u Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Bulharský: pana Ch. K a l f o f f a, ministra zahraničních věcí, prvního delegáta Bulharska na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů;

President republiky Čínské: pana T c h e n g L o h-a, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u presidenta Francouzské republiky; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jejich rozšiřování;

President republiky Columbie: pana Francisko José U r r u t i a, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Costa-Rica: pana Manuela M. de P e r a l t a, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u presidenta Francouzské republiky; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Kuby: pana C o s m e d e l a T o r r i e n t e y P é r a z a, senátora; předsedu kubánské delegace na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů, delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo král Dánský: pana A. O l d e n b u r g a, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské, zástupce Dánska u Společnosti Národů; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo král Španělský: pana E. d e P a l a c i o s, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Finské: pana U r h o T o i v o l a, tajemníka finského vyslanectví v Paříži;

President republiky Francouzské: pana G a s t o n a D e s c h a m p s, poslance, předsedu mezinárodní konference o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování; pana J. H e n n e q u i n a, honorárního ředitele v ministerstvu vnitra, náhradního delegáta na řečené konferenci

Jeho Veličenstvo král Hellenů: pana N. P o l i t i s e, bývalého ministra zahraničních věcí; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování; pana D. E. C a s t o r k i s e, bývalého ředitele trestních věcí v ministerstvu spravedlnosti, náhradního delegáta na řečené konferenci;

President republiky Haiti: pana B o n a m y, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u presidenta republiky Francouzské; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Honduras: pana C a r l o s a G u t i e r r e z a, chargé d'affaires v Paříži; delegáta na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů.

Jeho Nejjasnější Výsost správce Maďarska: pana Zoltána Baranyaí, šéfa král. maď. sekretariátu u Společnosti Národů; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo král Italský: pana Stefano Cavazzoni, poslance; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo císař Japonský: pana Y. Sugimura, zástupce přednosty japonského úřadu pro Společnost Národů v Paříži;

President republiky Lotyšské: pana Julijse Feldmanse, šéfa sekce pro Společnost Národů v ministerstvu zahraničních věcí; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Litevské: pana Ignáce Jonynase, ředitele v ministerstvu zahraničních věcí; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská: pana Charlesa Vermaire, velkovévodského konsula v Ženěvě, delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Nejjasnější Výsost kníže Monacký: pana Rodolpha Elles-Privat, knížecího vicekonsula v Ženěvě; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Panamy: pana R. A. Amadora, chargé d'affaires v Paříži; delegáta na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů;

Její Veličenstvo královna Nizozemská: pana A. de Graafa, předsedu nizozemského výboru pro potlačování obchodu se ženami; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho císařské Veličenstvo šach Perský: Jeho Výsost prince Mirza Riza Kahn Arfa-ed-Dovleha, zástupce císařské vlády u Společnosti Národů; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

President republiky Polské: pana F. Sokala, generálního inspektora práce; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování, a za Svobodné město Gdansk: pana J. Modzelewskiho, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské;

President republiky Portugalské: pana Dra Augusto C. D'Almeida Vasconcellos Correia, zplnomocněného ministra; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo král Rumunský: pana N. P. Comnene, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské;

President republiky Salvador: pana J. G. Guerrero, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u presidenta republiky Francouzské a Jeho Veličenstva krále Italského; delegáta na čtvrtém Shromáždění Společnosti Národů;

Jeho Veličenstvo král Srbů, Chorvatů a Slovinců: pana Dra Milutina Jovanoviche, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Jeho Veličenstvo král Siamský: Jeho Výsost Nejjasnějšího prince Damras Damronga, delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Spolková rada švýcarská: pana Ernesta Beguina, poslance ve Státní radě; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Prezident republiky Československé: pana Dra Roberta Fliedra, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Spolkové rady švýcarské; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování;

Prezident republiky Turecké: R u c h d y B e y e, chargé d'affaires v Bernu;

Prezident republiky Uruguay: pana Benjamína F e r n a n d e z y M e d i n a, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra u Jeho Veličenstva krále Španělského; delegáta na mezinárodní konferenci o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jich rozšiřování, kteřížto, sdělivši si své plné moci, jež shledány v dobré a náležité formě, a když byli vzali na vědomí závěrečný akt konference a úpravy ze dne 4. května 1910, shodli se na těchto ustanoveních:

Č l á n e k I.

Vysoké Smluvní Strany shodují se v tom, že učiní veškerá opatření, aby byla vypátrána, stíhána a potrestána každá osoba, jež se proviní některým z trestných činů níže vypočtených, a v důsledku toho stanoví, aby byl potrestán:

1. kdo zhotovuje nebo má na skladě necudné spisy, výkresy, rytiny, malby, tiskoviny, obrazy, návěští, odznaky, fotografie, kinematografické filmy nebo jiné necudné předměty, za účelem obchodování s nimi, jich rozšiřování nebo veřejného vystavování;

2. kdo za účely výše uvedenými dováží, přepravuje, vyváží nebo kdo dává dovážeti, přepravovati nebo vyvážeti zmíněné necudné spisy, výkresy, rytiny, malby, tiskoviny, obrazy, návěští, odznaky, fotografie, kinematografické filmy nebo jiné necudné předměty nebo je jakýmkoli způsobem v oběh uvádí;

3. kdo jimi obchoduje třeba i neveřejně nebo má účast na takovém obchodě, ať se dotýká řečených necudných předmětů způsobem jakýmkoli, nebo kdo podnikne jakékoli jednání týkající se jakkoli takových necudných předmětů, je rozšiřuje, veřejně vystavuje nebo je po živnostensku pronajímá;

4. kdo v úmyslu, aby podporoval tento trestuhodný oběh neb obchod, oznamuje neb uvádí ve známost jakýmkoli způsobem, že se někdo zabývá shora uvedenou trestnou činností, kdo oznamuje neb uvádí ve známost, jak a kým mohou zmíněné necudné spisy, výkresy, rytiny, malby, tiskoviny, obrazy, návěští, odznaky, fotografie, kinematografické filmy nebo jiné necudné předměty býti opatřeny přímo nebo nepřímo.

Č l á n e k II.

Osoby, které se dopustí některého z trestných činů, uvedených v čl. I., budou souzeny soudy toho smluvního státu, kde byl spáchán trestný čin nebo některý ze základních znaků skutkové povahy trestného činu. Rovněž budou souzeny soudy smluvního státu, jehož jsou příslušníky, budou-li tam dopadeny a dovoluje-li to jeho zákonodárství a to i tehdy, byly-li základní znaky skutkové povahy trestného činu spáchány mimo území tohoto státu.

Nicméně zůstává vyhrazeno každé smluvní straně použití zásady non bis in idem podle pravidel stanovených jejím zákonodárstvím.

Č l á n e k III.

Dožádání týkající se trestných činů, o nichž jedná tato úmluva, budou doručována:

1. buď přímým stykem mezi soudy (úřady),
2. nebo prostřednictvím diplomatického nebo konsulárního zástupce státu dožadujícího ve státu dožádaném. Tento zástupce zašle dožádání

přímo příslušnému soudnímu úřadu neb onomu, který určí vláda dožádaného státu, a obdrží přímo od tohoto úřadu listiny o provedeném dožádání.

V obou případech bude opis dožádání zaslán vždy též nadřízenému úřadu dožádaného státu;

3. nebo cestou diplomatickou.

Smluvní strany sdělí si navzájem onen neb ony nahoře uvedené způsoby doručování, jež připouští pro dožádání této strany.

Veškeré obtíže, které by vznikly při doručování podle čís. 1 a 2 tohoto článku, budou vyřízeny diplomatickou cestou.

Není-li jiné dohody, jest dožádání sepsati buď v jazyku dožádaného úřadu nebo v jazyku, na němž se shodly oba zúčastněné státy, nebo musí býti opatřeno překladem pořízeným v jednom z těchto jazyků a ověřeným buď diplomatickým nebo konsulárním zástupcem dožadujícího státu nebo přísežným tlumočnickem dožádaného státu.

Za výkon dožádání nesmějí býti požadovány poplatky ani náhrada výloh ať jakéhokoliv druhu.

Tento článek nemůže býti nikterak vykládán jako závazek smluvních stran, změnití své zákonodárství, pokud jde o právo důkazní v trestních věcech.

Článek IV.

Smluvní strany, jichž zákonodárství dle svého nynějšího stavu nedostačuje k uvedení této úmluvy v plnou platnost, zavazují se učiniti nebo navrhnouti svým zákonodárným sborům opatření nutná v tomto směru.

Článek V.

Smluvní strany, jichž zákonodárství podle nynějšího stavu nedostačuje, shodují se v tom, že v něm učiní opatření, připouštějící jednak možnost prohlídky na místech, na nichž — jak lze se důvodně domnívati — se zhotovují nebo jsou chovány a to k některému z účelů blíže naznačených v čl. I. nebo na porušení tohoto článku — necudné spisy, výkresy, rytiny, malby, tiskoviny, obrazy, návěští, odznaky, fotografie, kinematografické filmy nebo jiné necudné předměty, jednak možnost jich zabavení, propadnutí a zničení.

Článek VI.

Smluvní strany shodují se v tom, že v případě porušení ustanovení čl. I., spáchaného na území jedné z nich, a dá-li se předpokládati, že předměty, zakládající toto porušení, byly zhotoveny na území nebo dovezeny z území jiné smluvní strany, úřad určený k tomu ve smyslu úpravy ze dne 4. května 1910 oznámí ihned tyto okolnosti úřadu této druhé strany a zároveň jej zpraví o všem, aby mu umožnil provéstí nutná opatření.

Článek VII.

Tato úmluva, jejíž znění francouzské a anglické jsou autentickými, bude vyložena k podpisu až do 31. března 1924 pro každý stát zastoupený na konferenci, každého člena Společnosti Národů, jakož i každý stát, kterému Rada Společnosti Národů doručí k tomuto cíli jeden exemplář této úmluvy.

Článek VIII.

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou doručeny generálnímu sekretáři Společnosti Národů, který zpraví o jich uložení členy Společnosti Národů, kteří podepsali úmluvu, jakož i ostatní státy, které ji podepsaly.

Generální sekretář Společnosti Národů doručí ihned vládě republiky Francouzské ověřený opis každé listiny, vztahující se na tuto úmluvu.

Ve smyslu ustanovení článku 18. úmluvy o Společnosti Národů запиše generální sekretář tuto úmluvu v den, kdy vejde v platnost.

Článek IX.

Počínaje 31. březnem 1924 každý stát, který byl zastoupen na konferenci a nepodepsal úmluvy, každý člen Společnosti Národů a každý stát, kterému Rada Společnosti Národů doručí k tomu cíli exemplář úmluvy, bude moci přistoupiti k této úmluvě.

Tento přístup bude proveden listinou, zaslanou generálnímu sekretáři Společnosti Národů za účelem uložení v archivu sekretariátu. Generální sekretář vyrozumí o tomto uložení ihned členy Společnosti Národů, kteří podepsali úmluvu, jakož i ostatní státy, které ji podepsaly.

Článek X.

Ratifikace této úmluvy, jakož i přístup k ní budou míti v zápětí o sobě a bez zvláštního oznámení současný a bezvýhradný přístup k úpravě ze dne 4. května 1910, která vstoupí v platnost téhož dne jako úmluva sama na celém území státu nebo člena Společnosti Národů, který úmluvu ratifikoval nebo k ní přistoupil.

Předchozím ustanovením není však dotčen čl. IV. právě citované úpravy ze dne 4. května 1910, jehož jest užití v případě, že by některý stát dal přednost přístupu pouze k této úpravě.

Článek XI.

Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po přijetí dvou ratifikací generálním sekretářem Společnosti Národů.

Článek XII.

Tuto úmluvu lze vypověděti písemným oznámením, zaslaným generálnímu sekretáři Společnosti Národů. Výpověď nabude účinnosti rok po dni, kdy byla generálním sekretářem přijata a bude míti účinek jen pokud jde o toho člena Společnosti Národů nebo stát, který dal výpověď.

Generální sekretář Společnosti Národů vyrozumí každého z členů Společnosti Národů, kteří podepsali úmluvu nebo k ní přistoupili, jakož i ostatní státy, jež úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, o každé výpovědi, jež ho dojde.

Výpověď této úmluvy nebude míti o sobě v zápětí současnou výpověď úpravy ze dne 4. května 1910, ač-li nestala se o ní výslovná zmínka v notifikační listině.

Článek XIII.

Každý člen Společnosti Národů nebo stát, který úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil, může prohlásiti, že jeho podpis nebo přístup nezavazuje buď žádné nebo některé z území, jež jsou pod jeho protektorátem, jeho osad, zámořských držav nebo území podrobených jeho svrchovanosti neb jeho správě a může dodatečně přistoupiti odděleně jménem kteréhokolí z území, jež jsou pod jeho protektorátem, osad, zámořských držav neb území, jež byla tímto prohlášením z úmluvy vyloučena.

Rovněž výpověď může dáti odděleně pro každé území pod jeho protektorátem, osadu, zámořskou državu nebo území podrobené jeho svrchovanosti nebo správě; o této výpovědi budou platiti ustanovení článku XII.

Článek XIV.

Generální sekretář Společnosti Národů povede zvláštní seznam, uvádějící, které ze stran podepsaly úmluvu, které ji ratifikovaly, k ní přistoupily nebo ji vypověděly. Členové Společnosti Národů, jakož i každý stát, který úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil, budou moci kdykoli nahlédnouti do tohoto seznamu, který bude uveřejňován co možno nejčastěji.

Článek XV.

Veškeré spory, jež vzejdou mezi smluvními stranami o výkladu nebo provádění této úmluvy, budou, nebude-li možno urovnati je přímým vyjednáváním, předloženy k rozhodnutí Stálému soudnímu dvoru mezinárodní spravedlnosti. Kdyby strany, mezi nimiž povstal spor, neb jedna z nich, nebyly snad podepsaly nebo přijaly protokol o podpisu úmluvy o Stálém soudním dvoru mezinárodní spravedlnosti, bude jich spor předložen podle volby stran, buď Stálému soudnímu dvoru mezinárodní spravedlnosti nebo rozhodčímu řízení.

Článek XVI.

Jestliže pět ze stran, které úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily, požádá o její revisi, svolá Rada Společnosti Národů k tomu cíli konferenci. Ve všech případech Rada prozkoumá, na konci každého pětiletí, vhodnost takového svolání.

Čemuž na svědomí svrchu uvedení zmocněnci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Ženevě, dvanáctého září roku devístistého dvacátého třetího ve dvou původních exemplářích, z nichž jeden zůstane uložen v archivu Společnosti Národů a druhý v archivu vlády republiky Francouzské.

Podpisy.

S výhradou podepsaly:

Německo s výhradou ratifikace.

Rakousko ad referendum.

Velká Britanie s výhradou, že podpis nezavazuje osad, zámořských držav, území pod britským protektorátem neb území, jsoucích pod svrchovaností nebo správou Jeho Britského Veličenstva.

Jihoafrická Unie s tím, že podpis zavazuje území jihozápadní Afriky, nacházející se pod mandátem Jeho Britského Veličenstva.

Nový Zéland s tím, že podpis váže mandátové území západní Samoy, Kolumbia s výhradou dodatečného zákonného schválení.

Costa Rica ad referendum.

Dánsko. Podepisuje úmluvu, vypracovanou mezinárodní konferencí o necudných publikacích, prohlašuje vzhledem k článku IV. (viz též článek I.) toto: Dle ustanovení dánského práva jsou činy, uvedené v článku prvním, trestny jen tehdy, jedná-li o nich článek 184. dánského trestního zákona, který trestá každou osobu, jež uveřejní necudný spis nebo která uvádí do prodeje, rozděluje, rozšiřuje jiným způsobem nebo veřejně vystavuje necudné obrazy. Mimo to jest uvést, že dánské zákonodárství o tisku obsahuje zvláštní ustanovení o osobách, jež lze stíhati pro tiskové delikty. Těchto ustanovení lze použiti na činy uvedené v čl. 184., pokud tyto lze považovati za tiskové trestné činy. Pro použití dánského zákonodárství na tyto body třeba vyčkati revise dánského trestního zákona, k níž pravděpodobně brzy dojde.

Honduras ad referendum.

Japonsko. Podepisuje mezinárodní úmluvu o potlačování obchodu necudnými publikacemi a jich rozšiřování, prohlašuje, že podpis neváže ani Formosu, ani Koreji, ani najaté území Kwantung, ani Karafuto, ani území pod mandátem Japonska, a že ustanovení čl. XV. této úmluvy nedotýkají se činnosti japonských soudních úřadů při provádění zákonů a nařízení japonských.

Persie ad referendum.

Siam s výhradou plného práva přídržeti cizince v Siamu k zachování ustanovení této úmluvy ve shodě se zásadami, které určují použití siamských zákonů na takového cizince.

Prozkoumajše tuto úmluvu, schvalujeme a potvrzujeme ji.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Na Hradě pražském, dne 9. března léta tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Ministr zahrani. věcí:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

President republiky Československé:
T. G. MASARYK v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina Československé republiky byla uložena ve smyslu čl. VIII. úmluvy dne 11. dubna 1927 u generálního tajemníka Společnosti Národů, kterýmžto dnem nabyla úmluva pro Československou republiku mezinárodní působnosti.

Mimo Československou republiku uložily dosud ratifikační listinu této úmluvy u generálního tajemníka Společnosti Národů tyto státy:

Bulharsko (1. VII. 1924), Itálie (8. VII. 1924), Siam (28. VII. 1924), Albanie (13. X. 1924), Španělsko (19. XII. 1924), Rakousko (12. I. 1925), Německo (11. V. 1925), Monaco (11. V. 1925), Finsko (29. VI. 1925), Lotyšsko (7. X. 1925), Velká Británie též za sev. Irsko, Nový Zéland (s územím pod mandátem záp. Samoy), Jižní Afriku (s územím pod mandátem jihových. Afriky) a Indii (11. XII. 1925), Švýcarsko (20. I. 1926), Čína 24. II. 1926), Polsko ve jménu svob. města Gdanska (31. III. 1926), Belgie (31. VII. 1926) a Polsko (8. III. 1927).

Kromě toho k úmluvě přistoupily a jsou jí vázány:

Egypt (29. X. 1924), Jižní Rhodesie a Nový Foundland (31. XII. 1925), Velká Británie za osady: Nigerii, Seychelles, britský Honduras, Ceylon, Kenya, ostrov Maurutius, britský protektorát Šalomounských ostrovů, osady ostrovů Gilbert a Ellice, Fidži, Ugandu, Trinidad, Zanzibar, území Tanganyika, Ostrovy pod větrem, Větrné ostrovy, Gambii, Nyassu, Straits Settlements, Spoj. státy Malajské, Bruneu, Johore, Kedah, Kelantan, Trengganu, Sierra Leone, sev. Rhodesii, Barbados, Zlaté pobřeží, Cypr, Gibraltar, Maltu, Somalsko, Basutsko, Bečuansko, Svazijsko a Hong-Kong (3. XI. 1926), Velká Británie za osady a mandáty: Bermudy, Bahamy, ostrovy Falklandské, Sv. Helenu, Palestinu a Zajordaní (datum přístupu těchto osad a mandátů nebylo generálním tajemníkem Společnosti Národů dosud sděleno).

(Vyhlášena pod č. 96 Sb. z. a n. v částce 45 dne 19. července 1927.)

Sociální pojištění:

**Výnos Ústřední sociální pojišťovny ze dne 8. dubna 1927, č. j. 1871/N
o ochranné lhůtě při uplatňování nároku na dávky v mateřství.**

Ochranná lhůta pojištěnky počíná zásadně běžeti od okamžiku, kdy těhotná pojištěnka přestane vykonávati námezdné práce. Běh této lhůty se však stanoví po dobu, po kterou pojištěnka požívá dávek podle uvedeného ustanovení před porodem.

V tom případě, že se pojištěnka přihlásí o dávky ihned, jakmile přestane vykonávati námezdní práci, počne tedy ochranná lhůta běžeti teprve po uplynutí posledního dne šestého týdne, po který pojištěnka požívala uvedené dávky před porodem, nebo ode dne porodu, nastal-li tento dříve, než uplynula šestitýdenní podpůrná doba.